

ژورنال

شماره ۷۴۴

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۳۰ مه ۲۰۲۴ - ۱۰ خرداد ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

فریاد طلب کمک از درون زندان قزل حصار

کیوان جاوید

دانه انجیر معابد، تمسخر دستگاه سرکوب

سینا پدram

نجات شنبه از دست آیت الله‌های تهی مغز

منظر دریاکناری

گرسنگی ۶ و نیم میلیون کودک در افغانستان

پتی دبونیتاس

فریاد طلب کمک از درون زندان قزل حصار

کیوان جاوید

گروهی از زندانیان قزل حصار با انتشار یک ویدئو از درون زندان، به تاریخ هشتم خرداد ۱۴۰۳، از همه ما طلب کمک کرده‌اند. در این ویدئو زندانیان می‌گویند که اینجا هر هفته ۱۰ تا ۲۰ نفر از ما را اعدام می‌کنند و مقامات زندان با توهین و خشونت با ما رفتار می‌کنند.

بی‌دفاع‌ترین، سرکوب‌شده‌ترین، بی‌حقوق‌ترین انسان‌های گرفتار به دست جمهوری اسلامی تحقیقاً زندانیان عادی هستند. زندانیان خرده پای متهم به فروش مواد مخدر و غیر وابسته به

ماfiای حکومتی، این بی‌کس‌ترین و تنهاترین انسان‌هایی که هم در بیرون از زندان زندگی نامیدانه و بی‌آینده‌ای داشتند و هم در درون زندان انسانیتشان بی‌رحمانه زیر چکمه‌های جلادان له می‌شود. انسان‌هایی که زنده هستند تا مقامات و زندانبانان و رؤسای زندان برای حس قوی‌بودن خود و "اجرای عدالت اسلامی" به آنها توهین کرده و زندگی نداشته آنها را در زندان تبدیل به جهنم کنند. این محکومین به زندگی در باتلاق حکومت اسلامی مجازات و اعدام می‌شوند تا جمهوری اسلامی اقتدار خود را به رُخ همه ما مردم بکشد. اقتداری که دیگر فقط پوسته‌ای ظاهری از آن برجامانده است.

ما مردم چه پاسخی به این وضعیت داریم؛ ما
تشکل‌های مدنی و مبارز که زندگی را و خوشی
و خوشبختی و عدالت و زیبایی را برای همه
می‌خواهیم. ما که می‌دانیم فقر چگونه زندگی‌ها را
تباه می‌کند و انسان‌های بیشماری را به کام اعتیاد
و فروش مواد مخدر و فروش تن می‌کشاند. ما
خیل بی‌شمار سرنگونی طلب‌هایی که می‌خواهیم
با انقلابی به بزرگی زن زندگی آزادی این رژیم را
به زیر بکشیم و انسانیت را بر ویرانه‌های حکومت
اسلامی برقرار کنیم، در مقابل این همه توهین و
تحقیر و شکنجه و اعدام این زندانیان بی‌پناه چه
اقدامی بکنیم؟

مسئلاً اقدام امروز ما نه تنها می‌تواند این رژیم

آدم‌کش را وادار به عقب‌نشینی کند، همچنین
شان و جایگاه انقلاب ما را نیز در دفاع از انسانیت
صدچندان بالاتر می‌برد. ما برای رهایی و آزادی
به میدان آمده‌ایم و دفاع از حقوق انسانی همه
شهروندان وظیفه همه ما است.

به کمک این زندانیان بشتابیم و آنها را تنها
نگذاریم. اعدام‌ها در ایران باید فوراً متوقف، و
شرایط به‌شدت ضدانسانی زندان‌ها باید از اساس
دگرگون شود.

دانه انجیر معابد، تمسخر دستگاه سرکوب

سینا پدram

ستاره ملکی، هنرپیشه فیلم دانه انجیر معابد که اخیراً توانست به صورت مخفیانه از ایران خارج شود و در فستیوال فیلم کن شرکت کند در مصاحبه‌ای با شبکه ایران اینترنشنال به چگونگی ساخته شدن فیلم "دانه انجیر معابد" با کارگردانی محمد رسول‌اف به شکل مخفیانه با اکیپ ۳۰ نفره سخن گفت. از دوران سخت و پُر هراس فیلم‌برداری زیر سایه شوم فشارهای پلیسی رژیم اسلامی گفت و از شجاعت همکاران خود و مادرش که شجاعت را به او آموخته است.

فیلم "دانه انجیر معابد" که در جشنواره فیلم کن موفق به اخذ جایزه ویژه داوران شد، داستان زندگی خانوادگی یک قاضی دادگاه انقلاب است که در جریان انقلاب زن زندگی آزادی با گم کردن اسلحه خود به دختران و همسر خود مشکوک می‌شود.

نکته اساسی در ساخت این فیلم این است که در ایران کاملاً به شکل پنهانی ساخته شده است و علی‌رغم تمامی تلاش رژیم اسلامی برای جلوگیری از نمایش آن در فستیوال کن، توانست اذهان عمومی را بار دیگر به سوی سرکوب زنان در ایران جلب کند. صرف نظر از پیام سیاسی این فیلم، حضور زنان بی‌حجاب در این فیلم خود یک بیانیه بر علیه رژیم اسلامی است. از سوی دیگر، نشان‌دهنده عجز پلیس

و ارگان‌های امنیتی در سرکوب هنرمندان، زنان و مردان معترض و مخالف رژیم است که قصد دارند به هر شکلی درماندگی رژیم اسلامی را به نمایش بگذارند.

اینکه این فیلم به صورت مخفیانه در ایران تهیه و تولید شده است، پوشالی بودن "اقتدار" خامنه‌ای و شرکا را نشان می‌دهد. فقط حضور این فیلم در فستیوال کن به ریشخند کشیدن تمامی دم‌ودستگاه سرکوب رژیم، از لباس شخصی‌ها تا سپاه و برادران "غیبی" رژیم، و قطعاً نمایش به سُخره گرفتن دیکتاتور درمانده مافیای اسلامی است. این به تنهایی خود یک پیروزی بر علیه تمامی دستگاه سرکوب در ایران است.

نجات شنبه از دست آیت‌الله‌های تهی مغز

منظر دریاکناری

”آیت‌الله“ ناصر مکارم شیرازی که جایگاه کم بدیلی در جمهوری اسلامی، به‌عنوان مراجع تقلید دارد در پاسخ به استفتایی (فتوا خواستن) درباره تعطیلی روز شنبه گفت: ”انجام این کار در بلاد مسلمانان تشبه به یهودیان و تضعیف فرهنگ اسلامی است.“

سه مذهب ”ابراهیمی“، مسیحیت و یهودیت و اسلام، سه روز از ۷ روز هفته را به خود اختصاص داده‌اند. جمعه‌ها برای اسلام مهم است تا به قول آیت‌الله‌های تهی مغز: ”سنت‌های اسلامی مربوط به

”پنجشنبه‌شب‌ها“؟! به فراموشی سپرده نشود.“

شنبه برای خشک‌مغزهای ارتودوکس یهودی به این دلیل مهم است که تمام روز آتش روشن نکنند و از غذای مانده شب قبل بخورند و پشت یک دیواری بایستند و با ”خدای یهوه“ راز و نیاز کنند و بگویند: ”خدا را شکر می‌کنیم که ما را زن نیافرید.“

روز یکشنبه هم به این دلیل به مسیحیان اختصاص یافت که کلیساها را از خیل مؤمنین به خدا پُر کنند تا کشیش فارغ از تجاوز جنسی به خواهران راهبه و کودکان بی‌گناه اسیر دست کلیسا، ”گوسفندان عیسی مسیح“ را به راه راست هدایت کنند و به

بهشت فرابخوانند.

اما خوشبختانه انسانیت و مدنیت اسیر در منجلاب مذهب نیست. جهان متمدن با افسار زدن به مسیحیت و کلیسا یک گام بزرگ در انزوا و بی‌آبرویی مسیحیت خصوصاً در کشورهای غربی برداشته است. بزرگ‌ترین انقلاب ضد کلیسایی در فرانسه قرن ۱۸ بساط این مردان مرگ که در خدمت خدا بودند را برچیده و همه ارضی عظیم آنها را مصادره کرده است.

دین یهود در این زمانه کاملاً بی‌رمق و دست‌وپا بسته و در انزوا قرار گرفته است. تنها حاکمیت دست راستی در اسرائیل است که تلاش نافرجامی برای

زنده نگه داشتن این عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین
دین در کره زمین به خرج می دهد. (مادر ادیان
تک خدایی) راست افراطی و مذهبی در اسرائیل
از زنده نگه داشتن این دین سود سرشار مادی نیز
می برد.

تکلیف اسلام نیز در ایران روشن می شود و نابودی
جمهوری اسلامی سنگ بنای پایان این ارتجاع
دینی خواهد بود. آن وقت روزهای هفته هم مثل
بسیاری دیگر از نیازهای بشری از دست مذهب
رها می شود.

از تعطیلی روز شنبه در ایران مذهب زدایی کنیم
و در یک نبرد دیگر رژیم را عقب برانیم.

گرسنگی ۶ و نیم میلیون کودک در افغانستان

پتی دبونیتاس

سازمان غیردولتی "کودکان را نجات دهید" در گزارشی پیش‌بینی کرد که حدود ۶.۵ میلیون کودک در افغانستان در سال ۲۰۲۴ سطوح بحرانی گرسنگی را تجربه خواهند کرد. این سازمان در گزارشی که روز سه‌شنبه هشتم خردادماه، ۲۹ ماه مه - منتشر کرده است، تصریح می‌کند که تقریباً ۳ نفر از هر ۱۰ کودک افغانستانی امسال با بحران یا سطوح اضطراری گرسنگی روبرو خواهند شد. این سازمان در ادامه تأکید می‌کند که بنا بر آمار پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۴ حدود ۲.۹ میلیون کودک زیر پنج سال از سوء‌تغذیه

حاد رنج ببرند.

خشم همه احساسم را بیان نمی کند. اسیر یاس هم نمی شوم. این دنیای نابرابر را می بینم و به دنبال این می گردم که چرا باید زیباترین پدیده زندگی انسانی، این چنین به تاراج برود و گل های نورسیده این جهان هستی در بی غذایی مفرط زجر بکشند و در برابر چشمان ما پژمرده و خشکیده شوند.

وضعیت کودکان افغانستان را با مولتی میلیونرهای حکومت پیشین در افغانستان مقایسه کنید. بعد از روی کار آوردن دوباره طالبان توسط دولت آمریکا، همه سران حکومت پیشین دولت

افغانستان با خانواده و فامیل و دوستان درجه یک خود روانه کشورهای عربی شده و در رفاه مطلق زندگی می کنند. همین چند روز پیش در خبرها خواندم که قیمت خرید خانه هایشان در کشورهای حاشیه خلیج سر به میلیون دلار می زند.

در این گیرودار و در این دنیایی که هر ۴.۴ ثانیه یک کودک می میرد، تنها یک تلنگر می تواند ما را به انسانیت و مبارزه برای حق انسان وصل کند. یادمان هست وقتی سارینای جوان در برابر دوربین، فلسفی ترین، برابری طلب ترین و انسانی ترین کلمات را بیان کرد: "ما نه تنها به فکر خودمان که به فکر گرسنگان تانزانیا هم هستیم و برای همه برابری می خواهیم. در ادامه

راه و در ادامه مبارزه ساریناهای بزرگ که به
وسعت جهان در حال مبارزه‌اند، ما هم دست
به اقدام بزنیم و مانع از مرگ همه کودکان و
از جمله مرگ کودکان در افغانستان شویم. در
ایران که میلیون‌ها پناهجوی افغانستانی زندگی
می‌کنند آنها را چون برادران و خواهران خود
بدانید و نگذارید جمهوری اسلامی تخم نفرت
بین شما بکارد. یک نژاد و آن هم نژاد انسان.
یادمان نرود.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال